

РЕШЕНИЕ

№ 1172

гр. София, 05.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 06.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2176** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от Д. П. А. срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 09.11.2010 г., издаден от Е. М. Н. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 198 от 03.02.2011 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт, като жалбоподателят твърди, че ревизиращият орган не е изпълнил задължението си да установи по надлежния ред липсата на реално осъществени доставка от дружество [фирма]. Неправилен и незаконосъобразен бил изводът на органите по приходите, че фактура № 1629/18.11.2008г. е издадена от [фирма] без наличие на възникнало данъчно събитие за консултантската услуга по чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС и съответно, изискуемост на данъка, поради което е отказано правото на данъчен кредит в размер на 82 200 лв. за данъчен период м. ноември 2008г., като е определен ДДС за внасяне в размер на 104 196,51 лв. и лихва за забава в размер на 23 117,41 лв. Иска се отмяната на оспорения ревизионен акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП, представлявана от юрк. В. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалвания ревизионен акт. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 905638 от 28.08.2009 г., издадена от М. Г. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „ДОК” при ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчния период от 01.01.2007 до 31.07.2009 г. Процесната ЗВР е надлежно връчена на пълномощник на ревизираното лице на 04.09.2009 г.

Резултатите от ревизията са отразени в ревизионен доклад № 905638 от 18.12.2009 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., надлежно връчен на пълномощник на дружеството на 12.10.2010 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизирания субект е подадено възражение срещу ревизионния доклад с вх. № 10–53–04–1264/26.10.2010г.

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт № [ЕГН] от 09.11.2010 г., издаден от Е. М. Н. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., упълномощен със ЗОКО № К 905638 от 11.10.2010 г. от органа, възложил ревизията.

С ревизионния акт е извършена корекция на декларирания от [фирма] резултат за данъчните периоди – м.06 и 11.2008 г., като: - на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 126 200 лева по фактури № 849/09.06.2008г. и № 1629/18.11.2008г., издадени от [фирма], ведно със съответните лихви за забава в общ размер на 37 940,89 лв.

Във връзка с установените задължения по ЗДДС от органите по приходите е прието, че ревизираният субект не е доказал реално извършени разходи, свързани с документирания с издадените от доставчика [фирма] фактури поради липсата на доказателства за реално получени от ревизираното лице услуги. Формулиран е изводът за наличие на основание за довносяне в размер на 134 543,97 лв. и лихви за просрочие в размер на 40 508,43 лева.

Ревизионният акт е връчен на пълномощник на дружеството на 06.12.2010 г., като жалбата до директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. град с вх. 10–53–04–1462 от 20.12.2010 г. Към жалбата са представени заверени копия от нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, договор за продажба на съоръжения, приложение № 1 към договор от 20.12.2005г., анекс към договор от 20.12.2005г. и извлечения от банкова сметка на [фирма].

Решаващият орган се е произнесъл с решение № 198 от 03.02.2011 г., с което е отменен ревизионен акт № [ЕГН] от 09.11.2010 г., издаден от Е. М. Н. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С., в частта за установените задължения по ЗДДС за данъчен период м. 06.2008г., ведно със съответните лихви за забава и е потвърден същия в частта за установените задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2008г., ведно със съответните лихви за забава.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени заверени копия от предварителен договор за покупко-продажба на недвижими имоти, вещни права, ел. съоръжения, машини и ел. оборудване от 21.11.2008г., сключен между [фирма] и [фирма], приемо-предавателен протокол от 18.11.2008г., справка, издадена от [фирма]. Въз основа на издадено съдебно удостоверение са представени следните документи на доставчика [фирма]: писмо с изх. № 05 24-00-1841/08.06.2011г. на ТД на НАП С.; РА № [ЕГН]/29.12.2009г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С.-град, ведно с

връчванията му; РД № 906141/09.10.2009г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С.-град, ведно с връчванията му, протокол за приемане на декларации и дневници по ЗДДС за данъчен период м. 11.2008г. и справка – декларация за ДДС за данъчен период м. 11.2008г.; Дневник на покупките за данъчен период м. 11.2008г.; дневник на продажбите за данъчен период м. 11. 2008г.; сметка на ЗЛ; годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2008г., с вх. № [ЕГН]/06.03.2009г., ведно със счетоводен баланс към 31.12.2008г., отчет за приходите и разходите, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал и оповестяване на счетоводната политика.

В хода на производството е извършена съдебно – счетоводна експертиза (ССЧЕ), което заключение е прието като неоспорено от страните и са разпитани двама свидетели с цел установяване на обстоятелствата по изпълнение на консултантската услуга.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 198 от 03.02.2011 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП е връчено на пълномощник на ревизирия субект на 11.02.2011 г., като жалбата до Административен съд София – град е подадена чрез дирекция „ОУИ” – [населено място] с вх. № 55-00-137 от 25.02.2011 г. Следователно, жалбата на [фирма], [населено място] се явява подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт в оспорената част, потвърден с решение № 198 от 03.02.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Според този текст - чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 905638 от 11.10.2010 г. на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определен Е. М. Н. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град. Процесната ЗОКО е издадена от М. Г. Р., заемаща длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „ДОК” на ТД на НАП С. град, която е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган съгласно заповеди № РД – 01 – 6 от 04.01.2010 г. и № РД – 01 – 131 от 22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП С. град. Ревизионният акт, предмет на оспорване в настоящото производство е издаден от Е. М. Н. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град. При наличието на така описаните доказателства се обосновава изводът, че ревизионният акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност.

При издаването на обжалвания ревизионен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, като ревизионният акт в оспорената му част е издаден при

правилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

Във връзка с установените задължения по ЗДДС по отношение на доставчика [фирма], издател на фактура № 1629 от 18.11.2008 г., издадена във връзка с консултантски договор, сключен на 20.12.2005г. органите по приходите приемат, че не е доказано извършването на доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

В ревизионен доклад № 905638 от 18.12.2009 г. органите по приходите при ТД на НАП С. приемат, че не е представено приложение № 1 неразделна част от консултантски договор от 20.12.2005г., от което да е видно какви са имотите и съоръженията, които подлежат на продажба и съответно продажната цена на същите, не е изяснено как е определена фактурираната цена, не е представен сключен предварителен договор за продажба на посочените в приложение № 1 имоти и съоръжения, за да се счита, че договорът е изпълнен в крайния срок на консултантския договор, а именно 31.12.2006г. Органите по приходите са приели, че не е реално консултантът да търси купувач след крайния срок на договора и това търсене да е продължило до 18.11.2008г., когато е издадена процесната фактура № 1629; не е представен никакъв документ, доказващ изпълнение на задълженията на консултанта [фирма] по консултантския договор от 20.12.2005г. Освен това не е ясно как консултантът по договора [фирма] ще извърши договорните дейности, като в същото има назначени 34 лица на трудов договор единствено на длъжности в строителството – общ работник, строителен инженер.

Дружеството жалбоподател е възразило срещу констатациите, направени в ревизионния доклад и е изразило готовност за съдействие, включително и чрез предоставяне на допълнително поискани от органите по приходите документи.

Такива документи не са представени с възражението към ревизионния доклад. В жалбата до директора на дирекция „ОУИ“ при ЦУ на НАП ревизираното лице е представило Приложение № 1 и Анекс към консултантския договор от 20.12.2005г., нотариален акт за покупко – продажба на недвижими имоти, договор за продажба на съоръжения и извлечения от банковата сметка на жалбоподателя, от които е видно, че определената цена съгласно процесната фактура е платена на доставчика. Решавачият орган е приел, че не е налице облагаема доставка, документирана с издаването на фактура № 1629/18.11.2008г. от [фирма], тъй като представените с жалбата доказателства не са представени в хода на ревизията, нито с подаденото възражение срещу ревизионния доклад и доколкото нямат достоверна дата, се налага извод, че са съставени за целите на настоящото производство. Решавачият орган е развил съображения, че са налице противоречиви доказателства относно самия предмет на договора, доколкото съгласно последния консултантските услуги следва да се предоставят с оглед сключването на договор за продажба с купувач дружеството – консултант, а купувач, съгласно представения впоследствие нотариален акт в трето лице, каквато възможност страните не са предвидили.

При систематично тълкуване на разпоредбите на чл. 9, ал.1 вр. с чл.25, ал.1 и 2 ЗДДС вр. с чл.68, чл.69 и чл.70, ал.5 ЗДДС се налага изводът, че за да е налице право на приспадане на данъчен кредит, данъкът /ДДС/ следва да е начислен правомерно. Една от предпоставките за правомерното начисляване е настъпване на данъчно събитие. Данъчното събитие се счита настъпило при извършване на услугата или прехвърляне на собствеността върху стоката, освен при някои изключения, които безспорно не са налице при процесната доставка. Т.е. една от предпоставките за възникване на право да се приспадне данъчен кредит, е да са получени стоките и/или услугите по облагаемата

доставка. Следва да е налице реалност на престацията, на фактурираната доставка. Основният спор по делото е дали процесната доставка по фактура № 1628/18.11.2008г., издадена от [фирма] за данъчния период м.11.2008 г. е реално осъществена. Фактурата е издадена въз основа на писмен договор от 20.12.2005 г. между [фирма] като консултант и [фирма] като възложител. Съгласно договора консултантът се задължава пред Възложителя да консултира последния, като дава съвети и мнения, извършва проучвания и други такива във връзка със сключването на договор между Възложителя и [фирма] за продажба на посочените в приложение № 1 към договора недвижими имоти и съоръжения. В чл. 2 от договора са описани конкретните задължения на Консултанта – да проучи условията за сключване на договора; да подготви план за водене на преговори с купувача по посочения договор; да проведе предварителни разговори с купувача и да организира преки преговори за сключването на договора; да участва в преговорите между Възложителя и купувача, както и да подпомага Възложителя при воденето на преговорите; да предложи проект за предварителен договор между Възложителя и купувача; да съгласува предварително с Възложителя всички документи във връзка със сключването на предварителен и окончателен договор с посочения в т. 1 купувач; да пази търговските и служебни тайни на Възложителя. С договора е уговорено консултантско възнаграждение в размер на 20 % от стойността на сключения договор, като е посочено, че възнаграждението се дължи само в случай, че продажната цена на имотите и съоръженията, посочени в Приложение № 1 е общо не по-ниска от 1 800 000 лева, без значение дали всички имоти и съоръжения са продадени на купувача. Договорът е сключен със срок до 31.12.2006 г.

При обжалване на РА пред решаващия орган е представен Анекс от 01.11.2006 г. към договор от 20.12.2005 г., с който е удължено действието на договора до датата на сключване на договор за продажба на активите, посочени в приложението към договора, но не по – късно от 31.12.2008г. Представени са приложение №1 към договора, в което са посочени 8 бр. обекти (ел.подстанция, сграда –трансформаторен пост, трафопост, електропровод) и приемо – предавателен протокол от 18.11.2008 г., с който жалбоподателят е приел извършената от доставчика услуга и е определено възнаграждението, което [фирма] дължи на [фирма].

Съдът намира, че представените в хода на оспорването на РА пред директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] писмени доказателства не могат да обосноват извода за наличие на реално осъществена облагаема доставка по процесната фактура. Предмет на доставката е „комисионни по договор от 20.12.2005 г.”, като ДО е за сумата от 411 000,00 лева и ДДС в размер на 82 200,00 лева. Съгласно приемо-предавателния протокол от 18.11.2008 г. консултатнтът е предприел следните действия – подготовка на документи за извършване на експертна оценка на сграден фонд, УПИ и съоръжения, собственост на [фирма]; подготовка на документи за извършване на експертна оценка на сграден фонд, УПИ и съоръжения на [фирма]; подготовка на предложение до Ч. Б. и участие в търговски разговори; участие в провеждането на търговски разговори с Ч. Б.; актуализиране и изготвяне на експертна оценка съвместно с Агробизнесфорум; подготовка на писма за намерения и предварителни договори с Ч. Б.; участие в извършване на оценка от оценителна фирма Х. и Кю и консултации и участие в преговори по сключване на окончателен договор.

Приложена е и справка за извършената от „ВДФ Б.” работа по фактура № 1629 от 18.11.2008 г., без да има отразяване на датата на съставяне на посочения писмен документ. В справката са посочени същите действия, описани в приемо-предавателния

протокол от 18.11.2008 г.

Видно от данните по делото на 21.11.2008 г. е сключен предварителен договор между [фирма] като Купувач и [фирма] като продавач за продажба на подробно описаните в чл.1.1. от договора недвижими имоти за обща цена от 2 219 098 лева без ДДС. Окончателният договор е сключен на 26.11.2008 г., за което пред решаващия орган е представен нотариален акт № 137, том III, рег. № 4817, дело № 482/2008 г. от 26.11.2008 г., като цената на имотите е за сумата от 1 699 220 лева без ДДС.

Съобразно така представените доказателства съдът констатира, че нито в рамките на ревизионното производство, нито по време на съдебното производство са ангажирани конкретни доказателства за реалното участие на консултанта [фирма] във водени предварителни разговори с купувач (Ч. Разпределение Б. АД) или преговори. Няма писмени доказателства, че консултантът е предложил проект на предварителен договор, както и такива за съгласуване на всички документи във връзка с окончателния договор. От друга страна, в приемо-предавателния протокол от 18.11.2008 г. и в справката за извършена работа (без дата) са описани и други предприети от [фирма] действия - изготвяне на експертна оценка съвместно с Агробизнесфорум и участие в извършване на оценка от оценителна фирма Х. и Кю, които изискват изработването на определен краен писмен продукт – експертна оценка, а такава не е представена по време на ревизията или в рамките на съдебното производство. Освен това за да се извърши консултантската услуга, е необходимо по категоричен начин да е доказано, че служители на консултанта – [фирма] разполагат с необходимите знания. В приемо-предавателния протокол и в справката за извършена работа са описани конкретни действия, които са били предприети от консултанта, свързани с подготовка на преговори, проект на предварителен договор по продажба на активи от [фирма] на трето лице и съответно, във връзка с изготвяне на тяхна експертна оценка, но конкретни писмени доказателства за извършването на описаните действия по твърдяното осъществяване на услугите няма ангажирани от страна на ревизираното лице.

Дадените от св. И. Г. и от св. С. М. показания също не могат да обосноват заключението, че възложената услуга е извършена от [фирма]. Според св. Г. сключеният между [фирма] и [фирма] договор е бил във връзка с оказване на съдействие по изваждане на документи по осъществяване на контакти с Ч. Разпределение Б. АД, като в изпълнение на договора той лично заедно с представител на [фирма] извършвали огледи процесните трафопостове, както и лично осъществил контакти с Ч. Разпределение Б. АД. Посочва, че имал личен познат в електроразпределителното дружество, което е спомогнало за сключването на договора между [фирма] и [фирма].

Св. С. М. – служител на [фирма] заявява, че по изпълнението на договора, сключен с [фирма] е придружавал св. Г. при оглед на далекопреносната мрежа на територията на [фирма] (обхождали са трасето), като действията по изпълнение на договора продължили около две – три години след неговото сключване.

Показанията на двамата свидетели, които са заинтересовани от изхода на спора, не могат да служат като доказателство, че действително [фирма] е извършило процесните услуги, възложени с договора от 20.12.2005 г., тъй като това следва да бъде доказано с надлежни писмени доказателства. Такива доказателства няма събрани в хода на ревизията и съдебното производство. Изявлението на св. Г., че е имал личен познат в Ч. Разпределение Б. АД и това е спомогнало да сключване на предварителния и окончателния договор, само по себе си не е доказателство за реалното извършване на услугите, тъй като се касае за изнасяне пред съда на факт, който е благоприятен за ревизираното лице. Освен това от договора от 20.12.2005 г. и анекса към същия не може да се установи как точно е формирана цената, посочена в процесната фактура с предмет – комисионни по договор, като съдът констатира значително разминаване в общата цена на процесните имоти съгласно предварителния договор и съгласно окончателния договор (разликата е с 600 000 лева по-малко по окончателния договор). В чл. 4.1. от договора от 20.12.2005 г. е посочено, че дължимото консултантско възнаграждение е в размер на 20 % от стойността на сключения договор, а в чл.4.2. от договора е уговорено, че възнаграждението се дължи само в случай, че продажната цена на имотите и съоръженията е общо не по-ниска от 1 800 000 лева. Според предварителния договор общата цена възлиза на 2 219 098 лева без ДДС, а според окончателния договор общата цена е за сумата от 1 699 220 лева без ДДС, т.е. според окончателния договор общата цена е за сума, която е по-ниска от 1 800 000 лева (според уговореното в договора от 20.12.2005 г.). От клаузата на чл.2.6 от договора, тълкувана във връзка с чл. 4.1. и чл.4.2. от същия следва, че консултантско възнаграждение се дължи със сключването на окончателен договор. Следователно, не е ясно как е формирано и заплатено на [фирма] възнаграждение в размер на 411 000 лева без ДДС съгласно процесната фактура, въпреки че стойността на сделката за продажба на имотите и съоръженията съгласно окончателния договор между [фирма] и [фирма] е под стойността, уговорена в чл.4.2. от договора от 20.12.2005 г.

Едновременно с това следва да се посочи, че от заключението по допуснатата ССчЕ при отговора на задача № 3 е видно, че общата стойност по фактурата е 493 200,00 лева с ДДС, като от страна на ревизираното лице

са заплатени общо 354 500, 00 лева. От заключението се установява, че е заплатена част от данъчната основа (354 500,00 лева) и не е заплатено ДДС в размер на 82 200,00 лева, който извод се подкрепя от приложените банкови извлечения и РКО за платени суми в брой. Така установеното от в.л. е допълнителна индикация за липса на реалност на процесната доставка на услуга, доколкото няма доказателства за плащане на цялата данъчна основа по сделката и на начисления ДДС в неговия пълен размер. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че след като на доставчика – [фирма] е издаден ревизионен акт № [ЕГН] от 29.12.2008 г. от орган по приходите на ТД на НАП С., обхващащ процесния период м.11.2008 г. и за който не се установява извършването на корекции по отношение на извършените от дружеството доставки и начислен данък, то следва да се приеме, че органите по приходите са приели доставката за реална и определеният по нея ДДС за правилно и законосъобразно начислен. В РА, издаден по отношение на [фирма] за данъчен период м.11.2008 г. е отразено, че задълженото лице е начислявало данъка в съответствие с изискванията на чл. 86 от ЗДДС за облагаемите доставки със ставка 20 %, както и че облагаемите доставки с място на изпълнение на територията на РБ са документирани съгласно разпоредбите на глава 11 и са отразени в отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС и справките декларации по ЗДДС. В цитирания РА липсва каквато и да било констатация за реалното извършване на декларираните от доставчика облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната за процесния данъчен период м.11.2008 г., а само е установено след проверка в счетоводството на [фирма], че данъкът по фактурите, издадени от дружеството през м.11.2008 г., е начислен съобразно чл. 86 от ЗДДС. Изводът за редовно водено счетоводство от доставчика се подкрепя и от заключението по ССЧЕ (отговор на задача №2), което съдът кредитира като компетентно изготвено и дало пълен и точен отговор на поставените задачи. От заключението на в.л. при отговора на задача № 1 се установява, че процесната фактура № 1629 от 18.11.2008 г. е включена в дневника за продажби и в СД по ЗДДС на [фирма] за м.11.2008 г., като отразеният във фактурата ДДС е отразен в счетоводството на дружеството като задължение към бюджета, като е начислен по счетоводна сметка 4532 – Начислен ДДС при продажба.

Съдът обосновава извода, че наличието на редовно водено счетоводство от доставчика и начисляване на данъка по процесната фактура при спазване на изискванията на чл. 86 от ЗДДС не означава, че доставката реално е била осъществена от доставчика. Наличието на влязъл в сила РА, издаден по отношение на доставчика на ревизираното лице не освобождава

получателя по доставката, който претендира данъчен кредит, да доказва нейната реалност. На оспорващия изрично е указано, че разполага с възможността да сочи доказателства, насочени към установяване на реалното извършване на облагаема доставка по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС по фактура № 1629 от 18.11.2008 г., издадена от [фирма], но от приетите по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, не може да се направи категоричния извод, че доставчикът е извършил възложените му от [фирма] консултантски услуги.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт в оспорената му част, потвърдена с решение № 198 от 03.02.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП е законосъобразен и жалбата на [фирма] се явява неоснователна.

С оглед направеното от ответната страна искане и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 8 вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 2094 (две хиляди деветдесет и четири лева) лева съобразно материалния интерес по делото.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място] срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 09.11.2010 г., издаден от Е. М. Н. на длъжност старши инспектор по приходите в ТД на НАП С. в частта, потвърден с решение № 198 от 03.02.2011 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” юрисконсултско възнаграждение в размер на 2094 (две хиляди деветдесет и четири лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: